

Jezuita vyzýva ohľadom Synody na zopakovanie revolúcie: „Otcovia II. vatikánskeho koncilu vyhodili dokumenty, ktoré vypracovala vatikánska kúria, a stanovili si vlastný program.“ Nechcené priznanie revolúcie v Cirkvi?

12. septembra 2024 ✚ Krátke správy

Ak sa často o niekom hovorí: „Keď sa preriekne, povie aj pravdu“, tak potom sa práve táto sentencia dokonale hodí na otca Thomasa Reesa SJ, ktorý zrejme nechtiac odhodil liberálnu masku poslušnosti. Netreba sa nad tým príliš čudovať, myslel to dobre. Ako inak, keď si svoje počínanie zdôvodnil a obhájl počínaním „otcov koncilu“.

Netušil však do akej prekérnej situácie tým stavia celý II. vatikánsky koncil, jeho „otcov“, aj celé súčasné cirkevné vedenie. Otec Thomas Reese SJ sa totiž chce na októbrovej *Synode o synodalite* vzbúriť proti – pápežovi Františkovi! Pripadá mu totiž málo radikálny a pomalý v riešení všetkých tých veľkých problémov okolo LGBTQ+, pohlaví, rás a klímy. Píše o tom na portáli *National Catholic Reporter*. A tu je hneď prvá veta jeho výzvy:

„Synoda o synodalite, ktorá bude mať svoje druhé a pravdepodobne posledné zasadnutie v októbri, si musí stanoviť svoj vlastný program, aj keby to znamenalo odmietnuť pápežovu agendu.“

<https://www.ncronline.org/opinion/guest-voices/synod-synodality-needs-set-its-own-agenda>

Pripadá vám to šokujúce, že vplyvný kňaz toto hlása na stránkach oficiálneho cirkevného média? Čo však proti nemu robiť, keď sa môže odvolať na vzor, ktorý sa nedá za súčasnej situácie spochybníť – na otcov II. vatikánskeho koncilu!

II. vatikánsky koncil

zdroj: picryl.com

V čom je problém? No predovšetkým v tom, že otec Thomas, ako modernista a liberál, sa chce búriť proti súčasnému vedeniu Vatikánu a to sa predsa nepatrí. To predsa robia len nejakí zakomplexovaní tradicionalisti. Súčasnú vedenie je predsa plne oddané línii, ktorú stanovili „otcovia koncilu“, navyše ju ešte kreatívne rozvíja. Otec Thomas však chce byť neposlušný. Pritom sa odvoláva, ako na vzor, na neposlušnosť – „otcov koncilu“ voči vtedajšiemu vatikánskemu vedeniu!

*„Nie je jasné, či budú ostatní delegáti natoľko naštvaní, aby požadovali revíziu programu. **Otcovia II. vatikánskeho koncilu vyhodili dokumenty, ktoré vypracovala vatikánska kúria, a stanovili si vlastný program. Mohla by sa história opakovať?**“*

Takže si to zhrňme: tí vatikánski predstavitelia, čo sa dnes odvolávajú na „otcov koncilu“, vyčítajú tradicionalistom ich „neposlušnosť“. Sami sa však považujú za duchovných dedičov a plniteľov odkazu „otcov koncilu“, ktorí sa očividne vzbúрили voči vtedajšej vatikánskej kúrii (čiže ich predchodcom). Pre seba si od tradicionalistov rezervujú poslušnosť, avšak celé ich duchovné zázemie vzniklo vďaka otvorenej neposlušnosti voči vtedajšiemu vatikánskemu vedeniu!

Aby bola rozporuplnosť celej situácie ešte zrejmejšia – ich súčasný ultraliberálny a progresívny oponent chce len zopakovať tú nelegitímnu revolúciu, ktorá sa odohrala na začiatku II. vatikánskeho koncilu a otvorene špekuluje o zopakovaní revolučného aktu na októbrovej Synode. Odrazu však všetci vidia, tvárou v tvár jeho vyhláseniam, žeby to znamenalo zjavné porušenie poslušnosti voči Svätej stolici, pápežovi Františkovi, kardinálovi Fernándezovi, kardinálovi Hollerichovi či kardinálovi Grechovi!

Ako je však možné, že niečo také zjavné – neposlušnosť voči Svätej stolici je v súčasnosti okamžite rozpoznaná, a to aj v prípadoch omnoho menšej závažnosti, než je všeobecný cirkevný koncil, napr. kauza Viganò alebo Strickland, a v prípade neposlušnosti z roku 1962, keď je všetkým zrejmé, že sa stalo to, čo opisuje otec Thomas Reese SJ (pričom on vníma túto neposlušnosť s naivitou revolucionára ako niečo pozitívne a vôbec si nekladie otázku, akú legitimitu vlastne majú následné kroky pochádzajúce z tejto prvotnej neposlušnosti), sa neustále všetci tvária tak, že sa nič škodlivé nestalo?

Predstavme si, žeby sa zhromaždenie na Synode nejakým záhadným spôsobom (záhadným preto, lebo súčasné vedenie Vatikánu si dáva veľmi dobrý pozor na neposlušnosť) vymklo spod kontroly a urobilo by to, čo „otcovia koncilu“ v roku 1962. Ako by reagovali súčasní adorátori poslušnosti voči Svätej stolici? Obvinili by v plamennom prejave revolucionárov z neposlušnosti? A čo ak by sa tí logicky odvolali, tak ako otec Thomas, na peknú revolučnú tradíciu neposlušnosti, založenú „otcami koncilu“?

Bude to isté odrazu niečím iným? Bude jedna neposlušnosť dobrá a druhá zlá? A kritérium? Jedna sa nám hodila a druhá nie?

Otec Thomas zdôvodňuje svoju potenciálnu neposlušnosť a neposlušnosť svojich spojencov potrebou prijať nové pokrokové prvky v Cirkvi:

„Niektorí delegáti sú sklamaní z rozhodnutia pápeža exportovať kontroverzné predmety študijným skupinám. Delegátky sú obzvlášť rozrušené tým, že sa z programu vyškrtli ženy diakonky.

Ako poznamenala sr. Elizabeth Davisová, delegátka Synody a členka Kongregácie milosrdných sestier z Newfoundlandu a Labradoru v Kanade, Instrumentum laboris „znova a znova hovorí,

že úloha žien v Cirkvi sa musí zmeniť (ale) diakonát pre ženy sa nebude riešiť na druhom zasadnutí.

Davisová tiež poznamenáva, že dokument trvá na tom, že všetky konečné rozhodnutia prijme hierarchia. „Stále nám pripomína, že napriek krstu nemáme v našej Cirkvi rovnosť, pretože Boh ma stvoril ako ženu.“ Znepokojuje ju aj „neschopnosť byť oveľa otvorenejšia v súvislosti so začleňovaním členov LGBTQ+ komunit.“

Tak ako? Bude v októbri revolúcia? Ale veď podľa všetkého – „dokument trvá na tom, že všetky konečné rozhodnutia prijme hierarchia“. To by ale bola potom revolúcia neposlušnosťou voči hierarchii, či nie?

A čím potom teda bola revolúcia v roku 1962?

BM

Zdroj: National Catholic Reporter, titulný ilustračný obrázok, zdroj – picryl.com

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/jezuita-vyzyva-ohladom-synody-na-zopakovanie-revolucie-otcovia-ii-vatikanskeho-koncilu-vyhodili-dokumenty-ktore-vypracovala-vatikanska-kuria-a-stanovili-si-vlastny-program-nehc/>